

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1908-1914 : Ep. L
45 - 42**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

7)

Mårbocka. Östra Emtervik.

16.11.1909.

7) Kära älskade!

Jag har nyss telefonerat med dig och jag är så ledsen, att du är sjuk. Jag kan förstå, att du är riktigt sjuk, då du ännu inte har blivit bra. Vill du vara så snäll och gå till en doktor eller skicka efter en doktor, om du inte redan har gjort det. Det är inte tiden för att ligga sjuk.)

Vad det var dumt och tråkigt, att jag lät dig resa. Jag kände mig så naturligt ledsen efteråt, så att jag förstod, att jag skulle ha hållit dig kvar. Då hade du varit frisk och vi hade haft roligt alla,

Nobel
dagar, nu har jag ju ingen att glädjas
med.

Natte till måndag, sedan nyheten var
kommen, hade mamma ett så stort
anfäll på natten, att Fröken kom in
och väckte mig. Det blev ingenting,
av, men det är det hemskaste man
kan tänka sig, innan man får natt-
rocker på och kommer in och får
se, att det värsta sedan är över. I
går var han sedan ganska soq, men
idag är han bra igen. Jag har nog
en känsla av, att slutet inte är så
längt borta, men jag beror mig
tärhända. Emellertid när nu
Fröken vill ha mig till Göteborg,

16. 11. 1909

så har jag en stark känsla av att
det är det samma vart jag far eller
inte far. för jag tror inte, att jag
känner att vara någonstans alls.

W. Golden

Du skall i alla fall inte mer
tänka på detta. Jag tyckte, att
det var klokt, men också mycket
tråkigt och då jag idag, kunde, att
både du och Evola blevo ledsna
åt det, så bryr jag mig inte om det,
atture far till Stockholm som avtalat
var. Du får väl vara som en skydds
nakt mellan mig och intervjuerna.

P: hålla på med födelsedagsfirmit-
ningarna. Fräken bakar och alla äro
vi så snälla och glada, att här är

som ett riktigt paradiso. Du får du
läsa, att bli kry du också, jag är
ganska orolig för dig.

Jag kunde aldrig tro, att någon
skulle gräta över att inte få vara
med mig, då jag har landloark.
Så vet jag nog hur söt jag kan
vara!

Tack för ditt söta brev i
går och för alla de goda da-
gar vi hade här tillsammans.
Du är bra, god alltför god, och du
skänker bort mig, men det är
mycket god!

[Skriv nu یتte och säg, att du یتte
vill vara med i Stockholm, för jag
sagt återbud till Göteborg. Så att du
får یتte krångla —

Öns med största kärlek. Selma.